

Vaccins, kwik en autisme

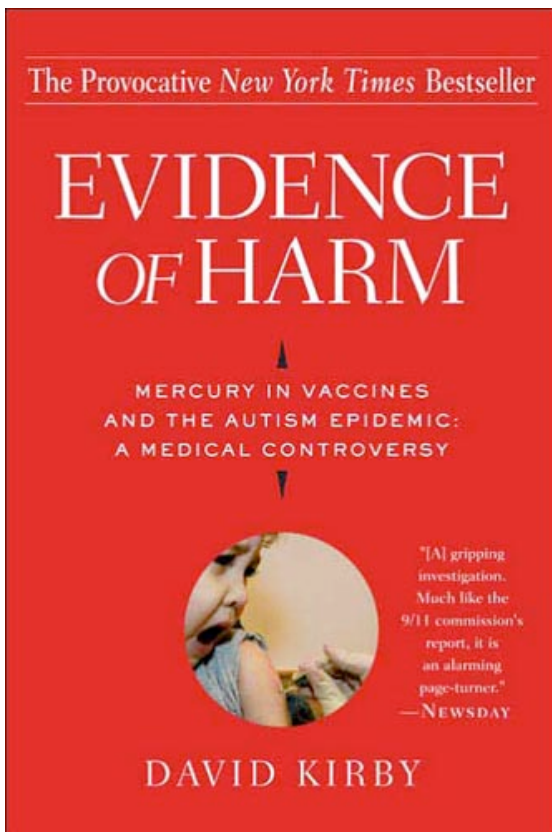
Kritische kanttekeningen bij reguliere standaardbenaderingen

door Désirée L. Röver © 2005

Er verschijnen steeds meer boeken met een kritische houding naar de reguliere Westerse patentgeneeskunde. In 'Evidence of Harm' beschrijft journalist David Kirby hoe het kwik in vaccins onder Amerikaanse kinderen een epidemie in autisme heeft veroorzaakt. Het officiële standpunt 'geen bewijs van schade' is iets anders dan dat die schade niet daadwerkelijk heeft plaatsgevonden.

*Om alle misverstanden omtrent kwik en vaccins uit te sluiten:
ALLE VACCINS ZIJN ONVEILIG,
MÈT EN ZONDER KWIK...*

Meer leidt tot nog meer

Het aantal vaccins dat Amerikaanse kinderen wordt toegediend voordat zij oud genoeg zijn om naar school te gaan, is in de afgelopen 20 jaar steeds verder toegenomen. Dezelfde trend is in Nederland waarneembaar.

Een vaccin bestaat niet alleen uit de verwekker van de desbetreffende ziekte waartegen de ontvanger moet worden beschermd. De ingespoten vaccinvoorstof bevat naast een aantal bekende giftige toevoegingen – aluminiumverbindingen, formaldehyde en de kwikverbinding thimerosal – bovendien een onbekend aantal onbekende virussen en bacteriën, afkomstig van de dierlijke cultuurbodems waarop de virale en bacteriële componenten van de vaccins werden gekweekt. Tegenwoordig gaat deze vervuiling met vreemd DNA-, en RNA-materiaal nog veel dieper.

De potentiële kwikbelasting vanuit de uitbreidingen van het vaccinatieprogramma schoot voor Amerikaanse baby's in hun eerste

levensjaar omhoog van 100 microgram in 1988 naar 237,5 microgram in 1991. Tijdens de zwangerschap aan de moeder toegediende Gamalin anti-Rho(D) globuline en griepinjecties zijn daarin niet meegerekend, evenmin als de kwikbelasting uit de vette vis in hun dieet, en eventueel de 24/7 kwiklekkage vanuit hun amalgaamvullingen.

In het kielzog van deze kwikbelasting, die nota bene plaatsvindt op het moment waarop de hersenen van deze kinderen nog bezig zijn zich te ontwikkelen, tekenen zich allerhande verschijnselen af die voordien niet of vrijwel niet werden gezien. Autismen is er daar één van.

Deze aandoening is Amerika in de schooljaren tussen 1992/3 en 1996/7 gemiddeld met 178.6% toegenomen. In Maryland en Nevada bedroeg deze toename meer dan 2000%, in Washington en Oregon zelfs 3000%.

De geschiedenis die al deze kinderen delen, is dat zij zich -- zoals is te zien op honderden familievideo's -- aanvankelijk normaal ontwikkelen qua spraak, motoriek en interacties met hun omgeving, maar dan ineens, zo rond de leeftijd van anderhalf jaar, deze vaardigheden verliezen. Ineens spreken ze niet meer, vermijden oogcontact, en/of worden onhandelbaar, of dwangmatig. De oorzaak, zo ontdekten ouders tot hun ontsteltenis, zijn de vaccins. Of vooral het kwik daarin, naar men aanneemt in het boek van David Kirby, *Evidence of Harm* (St. Martin's Press, 2005, ISBN 0312-32644-0).

Verminkende tegenstrijdigheden

Op 9 juli 1999 gaven twee officiële instanties een gezamenlijke verklaring uit : "Thimerosal in vaccines. A joint statement of the American Academy of Pediatrics and the Public Health Service", *Morbidity and Mortality Weekly Report* 48, no.26:536-565.

De *American Academy of Pediatrics* (AAP) had de *Centers for Disease Control* (CDC) geadviseerd een algemene voorkeur uit te spreken voor thimerosalvrije vaccins. Op 20 oktober 1999 stemde het CDC's *Advisory Committee on Immunisation Practices* (ACIP) daar tegen.

Dr. Neal Halsey, directeur van het Instituut voor Vaccinveiligheid van de Johns Hopkins universiteit en Amerika's onbetwiste autoriteit op vaccingebied: "Niemand weet of kwik uit vaccins, in welke dosis dan ook, veilig is. We kunnen zeggen dat er geen bewijs van schade is. Maar eerlijkheid gebiedt te zeggen dat niemand daar ooit naar heeft gekeken" ([Uproar over a little-known preservative, thimerosal, jostles US Hepatitis B vaccination policy, Hepatitis Control Report 4;2,1999:1-40](#)).

Tijdens een FDA-gesponsorde workshop in augustus 1999 had Halsey enige interessante opmerkingen:

- "Niet alle kinderen reageren hetzelfde wanneer blootgesteld aan kwik. Men moet een aantal factoren in overweging nemen: de manier van blootstelling (chronisch, versus een hoeveelheid ineens), leeftijd, gewicht, metabolisme, excretiesnelheid, en genetische predispositie".
- "Bij gelijkblijvende dosis is blootstelling in de eerste twee maanden gevaarlijker dan bij zes maanden – niet alleen omdat de kinderen dan minder wegen, maar ook omdat hun hersenweefsel kwetsbaarder is".
- "Sommige studies met methyلكwik (uit voeding) bij zwangere vrouwen laten zien dat af en toe een hoge dosis kwik gevaarlijker is voor de foetus dan een chronische, lagere dosis".
- "Ten opzichte van de EPA veiligheidsrichtlijn van 0,1 microgram per kilogram per dag, ontvangen veel kinderen op de leeftijd van 2 maanden in één doktersvisite een hoeveelheid kwik van bijna 90 maal deze 'veilig geachte' dosis. De kleinste baby's krijgen 240 maal de maximale richtlijnhoeveelheid binnen, oftewel acht maanden aan toegestane dagelijkse dosis ineens."

- "Thimerosal is een imperfect conserveringsmiddel: sommige flesjes DTP-vaccin (difterie, tetanus, kinkhoest) waren besmet met streptokokken".
- "De belasting met ethylkwik uit vaccins komt bovenop de belasting door methylkwik vanuit de voeding (vis) van de moeder. Sommige kinderen worden geboren met niveaus al boven de EPA-richtlijn, nog voordat zij hun eerste vaccinaties krijgen. We weten niet wat de effecten zijn van dit extra kwik op de zich ontwikkelende hersenen".

Ethyl – methyl

De ene kwikvorm is de andere niet. Thimerosal, de kwikverbinding in vaccins en tal van andere (medische) toepassingen, werd in 1920 ontwikkeld door een chemicus in Indianapolis, Eli Lilly, en betreft ethylkwik. Al vanaf april 1930 is bekend dat thimerosal gevaarlijk is. Methylkwik komt voor in vette vis – hoe langer de vis leeft, des te meer methylkwik deze bevat. Zowel de ethyl-, als de methylvormen zijn organische kwikverbindingen. Doordat ethylkwik één koolstofverbinding meer bevat, heeft deze kwikvariant een groter molecuul; sommige wetenschappers nemen daarom aan dat ethylkwik minder gemakkelijk de bloed-hersenbarrière passeert. Bewezen is dat allerminst. Methylkwik passeert de bloed-hersenbarrière met relatief gemak, het beschikt zelfs over een actief transportmechanisme, iets dat ethylkwik ontbreekt. Dat laatste laat sommige onderzoekers concluderen dat belasting met ethylkwik wordt overschat. Beide kwikvormen worden gemakkelijk opgenomen door lipiden en vette celmembranen. Anorganisch kwik is wateroplosbaar en wordt daarom gemakkelijker door de nieren opgevangen en via de urine het lichaam uitgebracht. De organische vormen ethyl-, en methylkwik zijn daarom veel gevaarlijker voor de mens.

Al in 1982 publiceerde de FDA in de *Federal Register* (47/436-01, January 5, 1982) een memo over de veiligheidsproblemen rond thimerosal. Een onafhankelijk panel, bijeengeroepen door de FDA, had aangedrongen op verwijdering van thimerosal uit alle over-de-toonbank producten zoals mercurochroom, huidbleekmiddelen, oor-, en oogdruppels, en neussprays. Kwik, zo schreef men, is bovendien geen betrouwbaar conserveringsmiddel, het is meer bacteriostatisch dan bacteriedodend. Het is dodelijker voor cellen dan voor bacteriën. Zo bleek het 35,5 maal giftiger voor het hartweefsel van een kippenembryo dan de *Stafylococcus aureus*. De FDA achtte kwik gevaarlijk voor toepassing op de huid, in ogen en oren, maar verzuimde deze conclusies te extrapoleren naar het kwik dat met vaccins in baby's worden gespoten.

Meten met verschillende maten

De toelaatbaar geachte niveaus van methylkwik worden uitgedrukt in *microgrammen*. Bij de officiële vaststelling van de veiligheidsmarges bepaalde de *Environmental Protection Agency* (EPA): 0,1 microgram kwik per kilo lichaamsgewicht per dag. Het CDC's *Agency for Toxic Substances and Disease Registry* (ATSDR) besloot tot 0,3 microgram. En de *Food and Drug Administration* (FDA) hield het op 0,4 microgram.

Daarentegen worden de in vaccins aanwezige hoeveelheden ethylkwik (in thimerosal) vermeld in *percentages*. De meeste Amerikaanse vaccins bevatten 0,01% thimerosal, een getal dat het aantal microgrammen in het midden laat, en dus de ware graad van toxiciteit verhult.

Niemand in een van de vele officiële instanties belast met vaccins blijkt ooit de moeite te hebben genomen om de percentuele hoeveelheden in deze vaccins om te rekenen naar belasting in microgrammen.

Beschadigingen

Kwik, de stof die middelbare scholieren vroeger stiekem vanuit de fles in bolletjes over de grond van het scheikundelokaal lieten huppelen, is na plutonium de meest giftige substantie op aarde. Het is een erkend neurotoxine dat belangrijke cellen in de hersenen en het zenuwstelsel kan vernietigen.

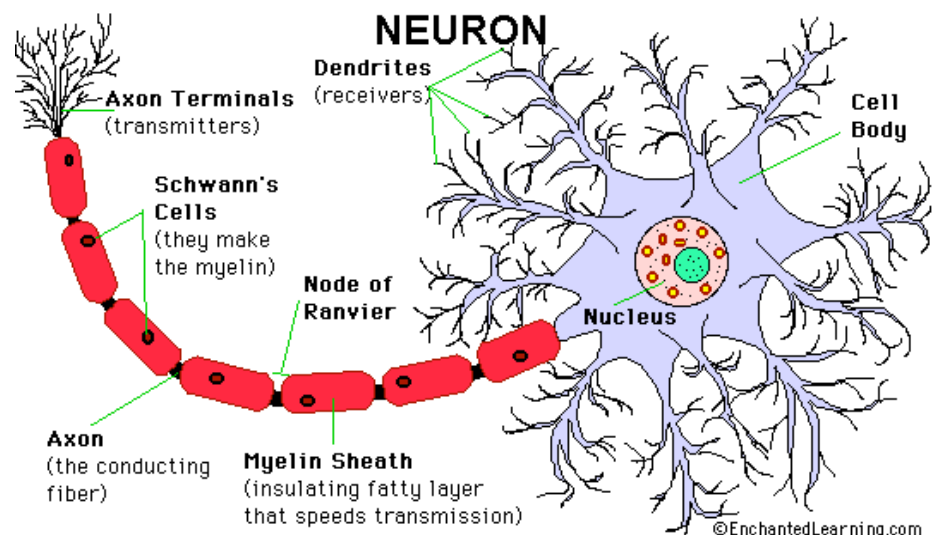
Van kwik is bekend dat het in de zich ontwikkelende hersenen de deling en migratie van cellen stopt. En omdat het bindt aan DNA, interrumpeert het de chromosomale reproductie, en blokkeert het verscheidene essentiële eiwitten. Met een halveringstijd van 50 dagen blijft methylkwik langer in het bloed, versus 7 dagen voor ethylkwik. Methylkwik lijkt zich in het lichaam ook eerder te stapelen.

Studies naar de giftigheid van kwikbelasting in mensen gaan bijna altijd over blootstelling aan methylkwik, zoals in vis.

Giftiger in combinatie

Wetenschapper Boyd

Haley is verbonden aan de universiteit van Kentucky. Hij houdt zich al 10 jaar met kwik bezig. In 2002 testte hij de toxiciteit van thimerosal bevattende vaccins. Daartoe stelde hij in kweek de neurale cellen van muizen bloot aan verschillende substanties: aan thimerosal (in dezelfde

0,01% oplossing als waarin deze verbinding in vaccins voorkomt; aan het vaccineringsrediënt aluminium; en aan neomycine, een veelgebruikt antibioticum, ook aanwezig in het BMR-vaccin.

Haley stelde neurale muizencellen 24 uur lang bloot aan een van de drie substanties, of aan een onderlinge combinatie daarvan. De uitkomsten van de daarna nog levende cellen waren verrassend. In de aluminiumgroep bleek na 24 uur nog 90% van deze cellen in leven te zijn, in de antibioticagroep was dat 80%; en in de thimerosalgroep had maar 30% de blootstelling overleefd. Wanneer thimerosal was gemengd met respectievelijk aluminium, of met neomycine, kon minder dan 10% van de cellen dit nog navertellen. Blootstelling aan de in vaccins voorkomende combinatie thimerosal/aluminium/neomycine bleek voor alle cellen dodelijk...

(Mercury In Vaccines Causes Brain Cell Damage, <http://www.youtube.com/watch?v=UAP4aRdEmNk>).

Thimerosal/thiomersal/Merthiolate

Haley vond ook dat thimerosal/thiomersal/merthiolate uiteenviel wanneer het met licht in aanraking komt. Daarbij geeft het in snel tempo ethylkwik vrij – vaccinflesjes staan vaak al enige tijd klaar. Boyd had hersenweefsel gebruikt om de waardigheid van tubuline te controleren, de eiwitcomponent van microtubulen, de rechte holle cilindervormige organellen in kernhoudende cellen, in het bijzonder in cilia en in de spoel, die zich bij celdeling in de cel vormen. Wanneer thimerosal niet in contact was geweest met licht veroorzaakte dit een tubuline-inhibitie van 80%, thimerosal aan licht blootgesteld gaf een tubulineverlies van bijna 100%. Hij vond ook dat methylkwik minder toxisch was voor tubuline dan de ethylkwik, vrijgekomen na blootstelling aan licht van thimerosal.

Bij een vergelijking tussen gelijke vaccins, met en zonder thimerosal bleek dat de vaccins die kwik bevatten, honderdmaal giftiger zijn dan die zonder thimerosal. Met één uitzondering: het kwikvrije BMR-vaccin bleek even giftig als de thimerosal bevattende vaccins. Haley deelt de mening van zijn vriend de Nieuwzeelandse arts Dr. Mike Godfrey dat het APO-E4-gen een risicofactor is voor de ziekte van Alzheimer. Godfrey had naar dit gen gekeken in autistische kinderen en had een overmacht aan APO-E4 bij hen gevonden, indicatie dat er een genetische factor is die leidt naar het onvermogen om toxinen te elimineren. Dit kan, althans ten dele, het neurologische aspect van autisme verklaren.

Ratio jongens/meisjes

De volgende stap in Haley's onderzoek was om te kijken waar bij autisme de geconstateerde verhouding jongens/meisjes van 4:1 vandaan komt. Hij vond dat oestrogeen een beschermend effect op de cellen had: 12 uur lang blootgesteld aan thimerosal tezamen met oestrogeen, was het merendeel daarvan nog in leven. In de oplossing thimerosal met testosteron was het tegendeel waar: in deze combinatie stierven de cellen 100 maal sneller dan wanneer zij waren blootgesteld aan alleen thimerosal. Deze bevindingen komen overeen met die van Dr. Simon Baron-Cohen, een bekend autisme expert en professor in ontwikkelingspsychopathologie aan het *Autism Research Centre* van de Cambridge universiteit. Baron-Cohen mat de testosteronniveaus in het vruchtwater van aanstaande moeders. Daar waar hij in het vruchtwater hogere concentraties testosteron had gevonden, bleken de kinderen op éénjarige leeftijd minder oogcontact met de moeder te maken, en op de leeftijd van 18 maanden minder te spreken. Op vierjarige leeftijd waren deze kinderen ook minder goed in staat tot sociale contacten en waren zij meer beperkt in hun belangstellingen. De testosteron wordt aangemaakt door de foetus zelf, en kan van kind tot kind zeer variëren. Dit wordt niet alleen met verschillen in sociaal gedrag in verband gebracht, maar ook met grotere mannelijke tendens in de hersenen ([Svetlana Lutchmana, Simon Baron-Cohen et al, *Foetal testosterone and eye contact in 12-month old human infants*, *Infant Behaviour & Development* 25\(2002\):329-25](#)).

Voor Haley was dit een teken van een hormoongerelateerde, geslachtgebonden risicofactor voor kwikvergiftiging. Hij voorspelde dat de farmaceutische industrie met de conclusie zou komen dat autisme wordt veroorzaakt door testosteron.

Excretieproblemen

In de haartests in baby's die geen last hadden van verschijnselen uit het autismespectrum trof het onderzoeksteam Dr Amy Holmes en Stephany Cave aanzienlijk grotere hoeveelheden kwik aan, dan in het haar van autistische baby's. Holmes, een kinderarts die zich bezighoudt met chelatie van autistische kinderen was door deze uitkomsten verrast. Later bleek dat naarmate kwikwaarden in het haar hoger zijn, de desbetreffende persoon beter in staat is kwik het lichaam te doen verlaten, en daarmee minder risico heeft op vergiftiging (Amy S. Holmes, Mark F. Blaxill, Boyd E. Haley, *Reduced levels of mercury in first baby haircuts of autistic children*, International Journal of Toxicology 22, no.4(July-August 2003):277-85).

Een tweede interessante conclusie van dit onderzoek is dat normale kinderen een verhoging van kwikniveaus in het haar hadden, corresponderend met het aantal amalgaamvullingen in het gebit van de moeder. Autistische kinderen hadden een laag gehalte aan kwik in hun haar, ongeacht het aantal amalgaamvullingen van hun moeder. Het team concludeerde dat autistische kinderen anders met kwik omgaan dan niet-autistische kinderen. Haley: "De meest voor de hand liggende verklaring is dat autistische kinderen een subgroep in de bevolking vormen die zich niet erg goed van kwik kan ontdoen". Dr. Holmes vond nog een ander intrigerend resultaat: haar eigen babyhaar had een koper/zink ratio van 0,8, in het midden binnen de normale waarden. Het haar van haar (autistische) zoon had een ratio die 300% hoger lag. Dit kwam overeen met de metallothionine theorie van biochemicus Bill Walsh, de onderzoeker op de DAN!conferentie in Phoenix die gelijkende koper/zink disbalansen had gevonden in autistische kinderen, en deze toeschreef aan een genetisch bepaalde metallothionine disfunctie. Walsh vermoedt dat deze MT-disfunctie, die overigens vaker bij jongens voorkomt, de excretie van zware metalen blokkeert. Deze Holmes studie harmonieert met het werk van Dr. Jeffrey Bradstreet, de arts die rapporteerde dat kinderen binnen het autistisch spectrum na chelatie 5 maal meer kwik uit het lichaam afvoerden via hun urine dan de controlegroep.

Een biochemische bouwsteen, belangrijk in neurotransmitterproductie, -transmissie, en -ontvangst die bij autistische kinderen disfunctioneel is of zelfs ontbreekt, is het zwavelhoudend eiwit *metallothionine* (MT). Een gebrek hieraan kan verschijnselen opleveren gelijk aan die van autisme. MT, en zijn chemische neefje glutathion behoren tot de 'thiolen', met als belangrijkste eigenschappen om, voordat deze stoffen de bloed-hersenbarrière kunnen passeren, te binden met kwik en andere zware metalen, en deze te elimineren. Onvoldoende MT-functie beschadigt de gezonde rijping van jonge hersencellen. MT regelt ook de koper/zink ratio in het bloed. Van de 503 autistische patiënten bleken er in een studie 499 te zijn met een metaalmetabole stoornis.

Chelatie

In een volgende studie keek Dr. Amy Holmes (Amy Holmes, *Autism treatments: chelation of mercury*, <http://www.healing-arts.org/children/holmes.htm>) vier maanden lang naar de effecten van chelatie in autistische kinderen. Zij vond dat hoe jonger het kind was, hoe beter deze chelatie progressie kon boeken in geheugen, cognitie, en sociale interactie. Haar conclusie was: wanneer verwijdering van kwik leidt tot verbetering van autistische symptomen, dan moet kwik ook een rol spelen in het ontstaan van de problemen. En wanneer verwijdering

uit het organisme van kwik de beste resultaten oplevert naarmate het kind jonger is, moet de overheid dit ten snelste onderzoeken als behandeling voor autisme.

Het onderzoek van Holmes, Blaxil en Haley later werd herhaald door MIT-onderzoekers, en het werd achteraf ook bevestigd door Dr. Bill Walsh.

Ongelijke strijd

Veel van de ouders die hun kind plotseling zagen terugvallen en psychisch en emotioneel onbereikbaar worden, bezochten arts na arts, en kregen nergens antwoord. Hun eigen research bracht hen ten slotte bij de verschijnselen van kwikvergiftiging, vrijwel dezelfde als de symptomen van autisme die zij in hun kinderen zagen. Internet bracht hen bij elkaar. Pas vanaf het moment dat ouders zich gingen verenigen in netwerken als *Safe Minds* (Lyn Redwood), *Cure Autism Now* (CAN, Portia Iverson en Jon Shestack), *Defeat Autism Now!* (DAN!, Bernie Rimland) kon een vuist worden gemaakt naar de farmaceutische industrie en de overheid. Vaccinaties zijn in Amerika verplicht. Althans, zo denkt men. Onafhankelijk 'medisch detective' Dr. Leonard Horowitz meldt hoe hij in een discussie met een CDC-topambtenaar belast met vaccins, uit diens mond vernam dat deze verplichting er niet werkelijk is. Wanneer meer ouders dit zouden weten, zou autisme niet in zulke epidemische omvang het leven van Amerikaanse gezinnen verwoesten als nu gebeurt. Voorlopig wordt de connectie tussen dit soort van schade aan kinderen en vaccins wereldwijd door iedere officiële instantie ontkend.

In het CDC-onderzoek naar de effecten van het kwik in vaccins op jonge kinderen, werden de uitkomsten weggetoverd door zorgvuldige manipulatie van de parameters. De leider van het onderzoek, Tom Verstraeten, verdween tijdens deze studie naar vaccinproducent GlaxoSmithKline België. Tijdens de geheime Simpsonwood Retreat conferentie op 6 en 7 juni 2000, werden daarvan de eerste – desastreuze – resultaten besproken, waarop consultants van het CDC zeiden dat de gevaren van thimerosal konden worden 'weggewerk'. Waarschijnlijk dacht met dat de notulen van deze bijeenkomst nooit in de openbaarheid zouden komen, want Verstraeten werd steeds openhartiger: "Hoe je het wendt of keert, ons signaal (de conclusie dat thimerosal in vaccins voor baby's gevaar oplevert) zal niet verdwijnen". Kinderarts Dr. William Weil zei: "De toename in de frequentie van neurologische gedragsstoornissen is veel te grafisch. Zo'n soort van genetische verandering vindt niet binnen 30 jaar plaats". Dr. Robert Brent, professor kindergeneeskunde aan de Thomas Jefferson universiteit in Delaware zei: "De medisch-juridische bevindingen van deze studie, causaal of niet, zijn afschuwelijk".

Tot slot

In Nederland bevatten vaccins minder kwik dan hier beschreven. De rest van de toxische inhoud is eender. Het is dan ook niet verbazingwekkend dat ook in ons land het aantal kinderen met verschijnselen van ADHD en autisme gestaag toeneemt. Amerika ligt in veel verschillende opzichten op ons voor, vooral in degeneratieve verschijnselen. Dat kan naast een waarschuwing te zijn, ook aanwijzingen geven over hoe wij de hier in gang gezette negatieve processen kunnen keren. Door te stoppen van vaccinatie, bijvoorbeeld...

Naschrift van de auteur © 2010

Een gevaarlijk gevolg van het boek *Evidence of Harm* is dat artsen en ouders kunnen denken dat vaccins zonder thimerosal wél veilig zijn. Niets is minder waar.

Artsen die rond 1900 de plotse opmars van vaccinaties hebben meegemaakt, hebben vaccinatie ronduit bloedvergiftiging genoemd. Velen van hen constateerden dat vaccinatie de incidentie van kanker enorm deed toenemen.

Wie de gevolgen van het handelen van Edward Jenner (de ‘vader’ van de koepokvaccinatie) en Louis Pasteur (rabiesvaccins) bestudeert, komt tot de conclusie dat de basis waarop het fenomeen vaccinatie berust, een zeer ernstige verdraaiing is van niet alleen de historische feiten en de werkelijkheid, maar ook van wat er zich na vaccinatie feitelijk in het lichaam afspeelt.

De antilichaam titers die men beweert dat vaccinatie oplevert en waaraan men de werkzaamheid van een vaccin relateert, vormen maar een heel beperkt onderdeel van het gehele immuunsysteem. Aan het afweren van een infectie moeten meer delen van het immuunsysteem actief meewerken. Vaccinatie lijkt deze juist te onderdrukken. Zo blijkt het kinkhoesttoxiene de neutrofielen (de witte bloedcellen) uit te schakelen.

Nevenstaande grafiek spreekt voor zich: hoe meer vaccins er in een land worden gespoten, hoe hoger de sterfte onder kinderen van beneden de vijf jaar. De rechtstreekse oorzakelijke correlatie is onmiskenbaar...

David Kirby, *Evidence of Harm - Mercury in Vaccines and the Autism Epidemic: A Medical Controversy*, 2006, ISBN 978.0312326459
<http://www.evidenceofharm.com/>

